

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

**Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne
i konserwacja dzieł sztuki dr Agnieszki Włostowskiej prowadzonym przez
Radę ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych w im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi**

Podstawa opracowania recenzji:

1. Postanowienie Rady Doskonałości Naukowej z dnia 11.11.2024 o wyznaczeniu części składu komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Agnieszce Dagmarze Włostowskiej.
2. Pismo przewodnie z Biura ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych w im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 07.02.2024 z informacją o uchwale nr 44/2023 podjętej 04.12.2023 w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Agnieszce Włostowskiej w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.
3. Dokumentacja habilitacyjna zawierająca:
  - 3.1. Wniosek dr Agnieszki Włostowskiej o przeprowadzenie postępowania. (w wersji cyfrowej)
  - 3.2. Dane wnioskodawcy. (w wersji drukowanej i cyfrowej)
  - 3.3. Kopia dyplomu potwierdzającego uzyskanie stopnia doktora.(w wersji cyfrowej)
  - 3.4. Autoreferat. (w wersji drukowanej i cyfrowej)
  - 3.5. Wykaz Osiągnięć Naukowych, Artystycznych i Dydaktycznych. (w wersji drukowanej i cyfrowej)
  - 3.7. Katalog Projektowo-Artystyczny (w wersji drukowanej i cyfrowej)
  - 3.6. Katalog Dydaktyka. (w wersji drukowanej i cyfrowej)
  - 3.7. Dzieło Habilitacyjne. Zawierający osiągnięcia wskazane jako podstawa ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. (w wersji drukowanej i cyfrowej)
  - 3.8. Plik pt. dzieło_filmy (dołączony do materiałów w wersji cyfrowej)
4. Wymagania określone w art.219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.)

Podstawowe dane o kandydatce:

Pani dr Agnieszka Włostowska urodziła się 29 maja 1975 roku we Wrocławiu. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu gdzie 7 grudnia 2000 r. obroniła dyplom magisterski na Wydziale Architektury i Wzornictwa Przemysłowego. 25 września 2001 uzyskała dyplom magistra inżyniera architekta na Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Wrocławskiej. W 2012 roku ukończyła Studium podyplomowe na Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Wrocławskiej o specjalizacji Archeologia Przemysłowa. 19 września 2014 uzyskała stopień doktora w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki na podstawie rozprawy o tytule „Elementy działań plastycznych na terenie Śródmieścia Wrocławia na podstawie realizacji autorskich oraz wybranych przykładów” nadany uchwałą Rady... (tu następuje niespójność pomiędzy danymi zawartymi na

udostępnionym dyplomie a treścią opisu w Autoreferacie gdzie widnieje zapis Wydziału Malarstwa i Rzeźby) przyjęć należy zapewne dane widniejące na dokumencie czyli Wydziału Architektury Wnętrz i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Recenzowane materiały nie wskazują na fakt wcześniejszego ubiegania się kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

dr Agnieszka Włostowska w latach 2007-2009 w ramach studiów doktoranckich pełniła funkcję asystenta wykładowcy w Katedrze Historii Techniki i Sztuki na Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Wrocławskiej na kierunku konserwacja zabytków. W latach 2009-2016 była wykładowcą na kierunku Architektura Wnętrz w Wyższej Szkole Humanistycznej we Wrocławiu, prowadząc zajęcia z projektowania mebla, projektowania wnętrz mieszkalnych oraz przedsiębiorczości projektanta, który to przedmiot opracowała samodzielnie. Tamże w latach 2015-2016 pełniła funkcję rektora. W latach 2018-2020 była zatrudniona na stanowisku wykładowcy na studiach stacjonarnych na kierunku architektura wnętrz w Państwowej Uczelni Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu (obecnie Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa). Od 2020 do dnia dzisiejszego pracuje na stanowisku adiunkta na kierunku architektura wnętrz w Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu. Od 2003 roku prowadzi własne biuro projektowe pod nazwą Włostowska Design.

Dorobek artystyczny i naukowy:

W wykazie osiągnięć naukowych albo artystycznych swoją aktywność dr Agnieszka Włostowska dzieli na udział:

- w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą przed uzyskaniem stopnia doktora sztuki (w latach 2011 – 2013 - 4 wystawy)
- w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą po uzyskaniu stopnia doktora sztuki (w roku 2016 - 1 wystawa)
- w zespołach badawczych, realizujących projekty przed uzyskaniem stopnia doktora (w latach 2005 – 2013 - 7 konferencji naukowych oraz 1 wykład w ramach programu Erasmus)
- w zespołach badawczych, realizujących projekty po uzyskaniu stopnia doktora (w latach 2014 – 2023 - 3 warsztaty projektowe, 2 udziały w konferencjach oraz 4 wykłady w ramach programu Erasmus+)
- w inicjatywach popularyzujących sztukę i naukę poprzez teksty, noty, publikacje przed uzyskaniem stopnia doktora (w latach 2007 – 2013 - 10 artykułów lub publikacji)
- w inicjatywach popularyzujących sztukę i naukę poprzez teksty, noty, publikacje po uzyskaniu stopnia doktora (w roku 2015 - 1 opracowanie w publikacji zbiorowej)
- w stażach w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych przed uzyskaniem stopnia doktora (w latach 2008 – 2014 - 2 zagraniczne staże naukowe)
- w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych po uzyskaniu stopnia doktora (w latach 2014 – 2016 - 8 aktywności warsztatowych lub konkursowych)

Współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym:

- przed uzyskaniem stopnia doktora
(w latach 2010 – 2012 - 3 udziały w konferencjach naukowych)
- po uzyskaniu stopnia doktora
(w latach 2018 – 2023 - 4 udziały w programach biznesowych, studenckich i społecznych)
- uzyskanie praw własności przemysłowej, w tym uzyskanych patentów krajowych lub międzynarodowych po uzyskaniu stopnia doktora
(w roku 2016 - zastrzeżenie wzoru użytkowego)
(w roku 2023 - zastrzeżenie znaku towarowego)
- realizacja projektów artystycznych realizowanych ze Środowiskami pozaartystycznymi przed uzyskaniem stopnia doktora
(w latach 2004 – 2013 - 12 opracowań dla odbiorców komercyjnych)
(w latach 2002 – 2014 - ponad 10 opracowań dla odbiorców indywidualnych)
(w latach 2002 – 2012 - 7 odnotowanych aktywności na zasadzie współpracy z różnymi podmiotami projektowo-instytucjonalnymi)
- realizacja projektów artystycznych realizowanych ze Środowiskami pozaartystycznymi po uzyskaniu stopnia doktora
(w latach 2015 – 2023 - 18 opracowań dla odbiorców komercyjnych)
(w latach 2014 – 2022 - 18 opracowań dla odbiorców indywidualnych)

Wskazane tytuły osiągnięć artystycznych:

(zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2c ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

“ Zoom in - out. Skala mikro-midi-makro”

- wspólny tytuł projektów aspirujących do spełnienia warunków zawartych w ww ustawie. Składają się na niego poniższe opracowania:

1. **COSIMPLE by Włostowska**- kolekcja autorskich lamp strukturalnych - 2015 rok.
2. **VENNIR** - kolekcja autorskich mebli upcyclingowych - 2019 rok.
3. **Rapala Travel** - projekt wnętrz i zmiany wizerunku dla biura podróży w Świdnicy - 2021 rok.
4. **Deftrans** - projekty 3 stoisk targowych na targi designu: LM w Łodzi, w 4DD w Katowicach oraz ISH we Frankfurcie nad Menem w Niemczech - 2023 rok.

Ocena przedstawionych osiągnięć:

dr Agnieszka Włostowska wskazała do oceny swoje osiągnięcia w zakresie projektowania wzornictwa, projektowania mebli, projektowania wnętrz komercyjnych i projektowania czasowych ekspozycji targowych. Sama nazywa je *“działaniami w przestrzeni publicznej”* i zaznacza, że w zakresie genezy, skali i możliwości odbioru różnią się one od siebie zasadniczo.

Lektura części teoretycznej Autoreferatu stanowi próbę nakreślenia przez habilitantkę jej drogi, intencji i metodyki działań projektowych jakże niezbędnych dla właściwej interpretacji wskazanych do oceny dzieł. dr Włostowska narrację rozpoczyna od odniesień do między innymi pojęć matematycznych związanych z macierzami. Choć argumentacja wydaje się być nader logiczna to w odniesieniu do powagi dzieła habilitacyjnego ryciny i schemat ilustracyjny sprawiają wrażenie teorii powstałej spontanicznie - na potrzeby bieżącego opracowania a nie wcześniejszych pogłębianych

badai. Powyższa uwaga jest wyrazem niedosytu wynikajacego z pewnego rodzaju rozczarowania poprzedzonego apetytem na wiekszy potencjal abstrakcji w brzmieniu wspolnego tytul dla 6 przedstawianych projektow. Autorka wyjasnia jednak, ze tytul ten ma stanowic rozwinięcie zagadniei z jej doktoratu, w ktorym analizowala istotę przestrzeni i wplyw na odbiorcę. To w tamtej pracy miały wybrzmiec juz pojecia *tozsamosci, kodow i sygnatury miejsc* a nowe okreslenia *“in i out”* wraz z cechami skali daly jej swobode w segregowaniu, porzadkowaniu i interpretacji odmiennych dzialai tworczych.

W rozdziale *Geneza. Poszukiwanie, obserwacje i refleksje* dr Wlostowska odkrywa, ze wiekszy wplyw na jej rozwój miały podrzoe tematyczne, praktyka zagraniczna oraz *“obcowanie z czlowiekiem i architekturą”* niz wiedza teoretyczna.

Okres po ukończeniu dwuch kierunkow projektowych opisuje w rozdziale *Transformacje obiektow przemyslowych*, w ktorym wspomina swego nauczyciela i mentora prof. Januszewskiego, dzieli sie refleksjami z poznawania warsztatu projektanta i doswiadczeniami z wyjazdow majacych na celu analizy postindustrialnej architektury Zagłębia Ruhry. Wybrzmiewa w nich pelna fascynacja dzialaniami architektonicznymi spuentowana ukończeniem studium podyplomowego w specjalnosci Archeologia Przemyslowa.

W kolejnych rozdzialach opisuje między innymi swój pobyt we Wloszech, który nazywa *“indywidualną podróżą za sztuką”*. Kilka lat doswiadczei daly jej szanse na poznanie kultury, jezyka, udzial w wystawach oraz nawiązanie wspolpracy projektowej i dydaktycznej. Habilitantka twierdzi, ze ten czas przyczynil sie do rozpoczecia innego myslenia, odczuwania, tworzenia i poslugiwania sie jezykiem kulturowo odmiennym od slowianskiego. Wspomina rowniez o interdyscyplinarnym projekcie pt. *“Pionier into practice”* dotyczacym zrownowazonego rozwoju i projektowania ekologicznego prowadzonego przez międzynarodową organizację Klimate-Kic. Był on dla niej istotnym z punktu widzenia wplywu na jej dzialania projektowo-artystyczne, które zostały zwieńczone warsztatami projektowymi w Rotterdamie i w Berlinie. Te i inne międzynarodowe doswiadczenia na polu dydaktycznym i projektowym zdaniem habilitantki wzbogacily, unowocześnily i odświezily jej projekty. Jednym ze Źródeł poznania poszukiwani ideowych dr Wlostowskiej jest zatytułowany *Inspiracje* rozdzial bezposrednio poprzedzajacy opis zestawu prac poddanych ocenie. To w nim nalezy szukać kluczy bedacych pomocą w analizie realizacji własnych autorki. Dowodzi, ze fascynuje ją od lat *“zjawisko uporządkowania natury, przestrzeni i materii nieożywionej przez tworców architektury i sztuki”*. Tworzy w tym celu *“specyficzne struktury”*, *“porządkuje i selekcjonuje informacje (...) w swoim indywidualnym systemie”*. Twierdzi, ze w dziala w oparciu o antyczne zasady kompozycji opisane przez Platona, które mają, dzięki odpowiednim proporcjom, tworzyć doskonałą jedność. Nie waha sie napisac, ze od dawna widoczny jest w jej pracach projektowych fraktalny charakter kompozycji, ciąg Fibonacciego i bryły platońskie. Wraca do juz wcześniej wspomnianych zasad czystości formy i abstrakcyjnego myslenia matematycznego jako narzedzi ułatwiajacych podejmowanie decyzji. Nawiązuje do twórczości Eusebio Sempere, przedstawiciela abstrakcji geometrycznej podajac jego dzieła jako przyklad twórczości opartej na matematycznym pięknie. Również w efektach specjalnych zawartych w jednej ze scen filmu *“Interstellar”* dostrzega uporządkowaną geometrię przypominającą fotografie Lewisa Busha. Powyższe, jeśli właściwie interpretować treść zawartą w pracy, uświadamia dr Wlostowskiej możliwość nadawania przedmiotom i projektowanym miejscom jej (autorki) własnych kodów tych miejsc tworząc nowe ich tozsamosci. Brzmi to co najmniej zawile lecz będzie jeszcze okazja by do komunikatywności tej frazy wrócić na dalszym etapie opinii.

Niestety duża część dotychczas analizowanego tekstu habilitantki obfituje w szereg sformulowań i zwrotów, które nie pozwalają na płynne zinterpretowanie ich właściwych znaczeń. Z jednej strony, cenne jest doswiadczenie żywiołowości narracyjnej doktorantki z drugiej strony, tak niecodzienna składnia może przekłamywać istotę rzeczy lub rzucać światło na brak właściwej korekty tekstu.

Pozostaje mieć nadzieję, że poprawnie odczytane zostaną intencje dr Włostowskiej wobec osiągnięć artystycznych poddanych ocenie.

COSIMPLE by Włostowska - kolekcja autorskich lamp strukturalnych.

Ocena tego projektu z punktu widzenia zaproponowanej przez autorkę „skali mikro” dotyka dwóch wymiarów. Pierwszy wymiar to wyzwanie polegające na konfrontacji z niewielką skalą projektowanej materii, drugi wymiar to czysty pragmatyzm umożliwiający łatwiejsze prototypowanie oraz jak pisze autorka ułatwiający prezentacje w różnych miejscach. Efektem analiz stał się obiekt o charakterze wzorniczym z funkcją dekoracyjno-oświetleniową oparty na wykorzystaniu geometrii pierwszej bryły platońskiej. Trudno wyrokować, który z wymiarów powinien zaważyć na ocenie. Niewątpliwie proces zakończył się powstaniem dzieła, jego technologiczną i praktyczną ewolucją. Pojawiają się jednak pytania - czy jest on procesem zakończonym...?, czy prezentowane dzieło powinno znaleźć się w habilitacyjnym podsumowaniu...?, czym faktycznie jest kolekcja...? Sposób prezentacji pracy w autoreferacie buduje obraz interesującej intrygi scenograficznej, w której skala mikro nie jest jednoznacznie czytelna. Dopiero lektura katalogu *Dzieło Habilitacyjne* ujawnia jego faktyczne oddziaływanie. Odkrywa jeszcze przynajmniej dwie jego cechy. Pierwsza z nich to spory potencjał związany z interpretacją zjawiska Świetlnego generowanego przez nieosłonięte Źródła ledowe będące w ruchu, zarejestrowane podczas sesji zdjęciowej w trakcie wystawy Expo Milan 2015 czy podczas sesji zdjęciowej w towarzystwie malarstwa Katarzyny Kulpy. Powyższe jednak jest efektem mniej projektowym a zjawiskiem bardziej artystyczno-marketingowym nie będącym pierwotnie deklarowanym priorytetem. Innym ciekawym lecz niewykorzystującym potencjału technologicznego i programowego powstałej struktury jest jej użycie do tymczasowego/eventowego komentowania światłem zastanych przestrzeni, w których prostota iluminacji graficznej w dużym oddaleniu od obserwatora zdaje się być właściwa tytułowej skali (ryc. 14). Druga cecha to jednak, pomimo podkreślania zaawansowania technologicznego podczas produkcji, wrażenie bardziej prototypu a nie wzorniczego ideału mogącego pretendować do zestawu habilitacyjnego. Owe niedopracowania szczególnie widoczne są w multimedialnych prezentacjach załączonych do kompletu materiałów. W odniesieniu do nazewnictwa to najprawdopodobniej było ono ustalane na początku działań projektowych kiedy to plany zakładać mogły faktyczne pojawienie się wzorów mogących posiadać istotne różnice właściwe dla kolekcji inne niż tylko montaż tej samej oprawy do różnych płaszczyzn. Obecna faza przedstawionego pomysłu zdaje się być powtarzalną bazą z różną ilością dokładanych do niej powtarzalnych elementów. Czasami warto pokusić się o pewnie niełatwą refleksję polegającą na właściwej kategoryzacji własnych dokonań nie w celu ich deprecjacji a właściwego uszeregowania wartości i priorytetów.

VENNIR - kolekcja autorskich mebli upcyclingowych

Ten projekt w przeciwieństwie do poprzedniego cechuje faktyczna reprezentacja kolekcji obiektów użytkowych. Autorka deklaruje, że powstały one bardziej dla idei polegającej na wykorzystaniu materiałów poprodukcyjnych niż poszukiwaniu optymalnej formy... To kolejna realizacja, w której dr Włostowska zamierza połączyć ze sobą przeciwności. Przytacza nawet swoje wspomnienie: „(...) *poszukiwałam prostoty, syntezy wypowiedzi, przy maksymalizacji treści podanej w dziele.*” Liczy na możliwość powstania kolejnego kodu informacyjnego. Pisze o matematycznej neutralności i wyborach macierzy rozwiązań. Dla czytelnika te pojęcia mogą być tak subiektywne i interpretacyjnie indywidualne, że nie sposób wejść z nimi w polemikę bez dodatkowych pytań lub analizy graficznej metodyki działania. Wywody te przywodzą na myśl bardziej doktoranckie badania i poszukiwania niż habilitacyjne refleksje. Materiały ilustracyjne pokazują inspiracje graficzne osadzone w linearnym i subtelnym naśladownictwie natury. Próżno ich jednak szukać w finalnej wersji mebla z uwagi na

wektorowe uproszczenie układu struktury wewnętrznej liścia będącego punktem odniesienia analizy. Tendencja do maksymalnego wręcz ekstremalnego syntezywania doprowadza również do dywersyfikacji pojęć. Przeczytać można o "pudełkach" które stają się komodami, komody stają się stolikami nocnymi, szafkami rtv, lub pomocnikami. Całość jawi się bardziej jak studenckie działanie warsztatowo-projektowe a nie jako dzieło habilitacyjne. Nie można odebrać mu cennej podbudowy w postaci proekologicznych założeń, które jednak w metodzie produkcji (pomimo deklaracji o niedużych wymiarach ułatwiających transport) w niczym nie odbiegają od popularnych energochłonnych warsztatowych procesów. Fazowanie krawędzi, klejenie, lakierowanie to nadal bardzo konwencjonalne metody produkcji mebli. Nie bez znaczenia jest też finalny wizerunek kolekcji, który w mojej opinii nie znajduje usprawiedliwienia w deklaracji, że ważniejszym był bilans wykorzystania odpadów niż kreacja proporcjonalnej formy. Wszak o proporcjach autorka wielokrotnie wspomina - tu jednak zdaje się o nich nie myśleć a oddać prymat modułowi.

Rapala Travel - projekt wnętrza i zmiany wizerunku dla biura podróży w Świdnicy

Projekt dla operatora turystyki wakacyjnej stanowi dowód bezwzględnej zaangażowania się dr Włostowskiej w atmosferę, klimat i stylistykę proponowanych destynacji. Ta bezwzględność niebezpiecznie graniczy z bezrefleksyjnością i dosłownością. Lektura argumentacji podjętych decyzji projektowych ryzykownie balansuje na krawędzi nadinterpretacji. Pomimo deklaracji autorki o dystansie, selekcji, ograniczeniach i uporządkowaniu wprowadzanych do wnętrza elementów neutralnemu odbiorcy trudno uwierzyć, że te procesy miały miejsce. Wg dr Włostowskiej działanie projektowe miało przynieść skutki w postaci zdeterminowania klientów do określonych działań. Rozumieć należy je prawdopodobnie przez podjęcie decyzji o zakupie usługi turystycznej w atmosferze wakacyjnego klimatu hoteli strefy zwrotnikowej. Nie jest jasne czy istnieje wzorzec takich rozwiązań projektowych, może nawet lepiej go nie importować by tego typu przestrzenie powstawały tam, gdzie w sposób naturalny i ewolucyjny tworzą go mieszkańcy zamieszkiwanych stref. Jaki związek ma tu tytułowa skala midi? - pewnie tylko statystyczny bo jak pisze habilitantka poprzednie projekty mogły generować możliwość relokacji ich do docelowego położenia a w tym przypadku sytuacja polega na stacjonarności tworzonych bodźców. Pomimo odmiennych preferencji estetycznych piszącego te słowa w tym opracowaniu odnaleźć można ślady sporego zaangażowania projektowego autorki czynnie zaangażowanej w proces.

Co ciekawe, w tym pełnym różnorodności stylistycznych wnętrzu, szczęśliwie można odnaleźć raptem trzy kolory bazowe co uznać można za największą zaletę opracowania.

Deftrans - projekty 3 stoisk targowych na targi designu: LM w Łodzi, w 4DD w Katowicach oraz ISH we Frankfurcie nad Menem w Niemczech

Przedstawione do oceny trzy projekty stoisk łączy ze sobą marka wystawcy firmy Deftrans, producenta mebli łazienkowych. Opis dający światło na genezę i metody powstania tych realizacji cechuje uwypuklenie wyjątkowej roli projektantki łączącej w sobie wiele kompetencji. Autorka nie wahała się napisać, że w trakcie realizacji stała się "*twarzą projektową firmy*". Cokolwiek miała na myśli, nie umniejsza to faktu, że zakładając samodzielną pracę (brak jest wzmianek o zespołowej realizacji tego przedsięwzięcia) w bardzo krótkim czasie była w stanie przygotować projekty o różnych celach marketingowo-wystawienniczych, powierzchniach i lokalizacjach. Pomijając liczne w pracy fragmenty o charakterze autopromocyjnym, autorecenzyjnym oraz znaną już z wcześniejszych opisów specyficzną relację odautorską z licznymi skrótami myślowymi zapożyczeniami z mowy potocznej lub branżowej w przypadku tego komentarza można mieć najmniej uwag. W habilitacyjnej dysertacji warto pomijać opisy technologii z uwagi na merytoryczne przygotowanie członków komisji, którzy na podstawie ogólnych opisów i ilustracji zdają sobie sprawę z realiów realizacyjnych. To

właśnie ilustracje, jak w tym przypadku, powinny w jasny i czytelny sposób stanowić wizytówkę zrealizowanych zamierzeń projektowych. Paradoksalnie przyznanie się dr Włostowskiej do postawienia jej wielu ograniczeń spowodowało, że efekt końcowy każdej z wystaw pozbawiony jest nadinterpretacji i ideowego uproszczenia. Oczywiście nie sposób przeanalizować wszystkich elementów mających wpływ na ostateczną/realizacyjną odsłonę zamierzeń projektowych ale stoiska te można z pełnym przekonaniem uznać za najbardziej przekonujące z wskazanych do oceny dzieł.

Praca dydaktyczna:

dr Agnieszka Włostowska to wieloletni dydaktyk dzielący się wiedzą ze studentami od 2009 roku w ramach pracy lub staży na kilku uczelniach w kraju i zagranicą. Wcześniej była też aktywna w ramach działalności koła naukowego FOMT oraz podczas ogólnouczelnianych zajęć i studiów doktoranckich na Politechnice Wrocławskiej. Doświadczenia zdobywała również na licznych warsztatach krajowych i w ramach programu Erasmus i Erasmus+. Opracowywała autorskie programy dydaktyczne i badawcze. Prowadziła zajęcia z projektowania mebla i projektowania wnętrz. Od 2020 roku pracuje na stanowisku adiunkta na kierunku architektura wnętrz w Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu, gdzie była opiekunem praktyk studenckich, promotorem około 50 prac dyplomowych I stopnia. Od 2021 roku zajmuje się programem Erasmus +. Można mieć pewność, że wiedza praktyczna habilitantki wymieniona i objaśniona w 12 punktach w rozdziale opisującym pracę dydaktyczną, zdobyta podczas swojej zawodowej ścieżki, jest bardzo cenna dla młodych adeptów projektowania.

Lektura *Katalogu Dydaktyka* dołączonego do materiałów habilitacyjnych, pomimo niewielkich rozmiarów edycyjnych, pozwala dostrzec pewnego rodzaju spójność efektów kształcenia studentów z własnym dorobkiem projektowym..

Ta właśnie zależność może budzić niepokój związany z metodologią pracy z perspektywy dydaktycznej. Widoczna w autoreferacie skłonność dr Włostowskiej do nadinterpretacji teoretycznych przekazywana studentom może powodować w mojej ocenie skracanie bezpiecznego dystansu pomiędzy intencjami projektanta i dostrzeganymi przez niego wartościami a obiektywnym odbiorem efektu działań kreatywnych.

Podsumowanie:

Podsumowując przedstawiony do oceny dorobek autorstwa dr Agnieszki Włostowskiej zarówno ten wskazany jako dzieło habilitacyjne jak i zawarty w *Katalogu Projektowo-Artystycznym* należy podkreślić widoczne w nim ślady wieloletniego doświadczenia realizacyjno-projektowego habilitantki. Osobowość twórcza stojąca za przedstawionymi projektami to pełna pasji i energii projektantka, nieustannie poszukująca nowych wyzwań.

Nie może jednak umknąć uwadze fakt, że jak sama podkreśliła w pracy, stale konfrontuje swoje idee z *rzeczywistością i materią w czasie i przestrzeni*. Jest przy tym przekonana, że dokonuje właściwych wyborów. Wspomniane wcześniej i za sprawą niejasnej argumentacji ocenione jako nieprzekonywujące, manipulacje matematycznymi macierzami, mają dawać jej poczucie kontroli nad podejmowanymi decyzjami projektowymi. Czy rzeczywiście? Wybór dzieł habilitacyjnych opisuje jako wybór *zapisków z jej nadal trwającej podróży projektanta*. W efekcie doszukiwanie się spójności sprawia duży kłopot i kończy niepowodzeniem. Nie powinno być tak, że osoba autora jest jedynym spoiwem dorobku artystycznego. Ocena ta nie odbiera prawa twórcy samodecydowania o swej drodze projektowej ale podnosi kwestię wiarygodności deklarowanych idei w konfrontacji z przedstawionymi efektami powstałymi na skutek ideowych procesów.

Kierując się analogiczną zasadą jak dr Włostowska gdy pisze o metodyce kształcenia studentów polegającej na poszanowaniu wrażliwości artystycznej i projektowej każdego twórcy, nie można nie docenić zaangażowania w działalność propagatorską i dydaktyczną potwierdzoną obszernym zestawieniem efektów swej działalności. Stoją za powyższym doświadczenie i zapewne łatwość międzypokoleniowej komunikacji.

Tym bardziej w trosce o dydaktyczną i naukową wiarygodność projektową, głównie na bazie wcześniejszych uwag stwierdzam, że przedstawiony do oceny cykl prac pod nazwą " Zoom in - out. Skala mikro-midi-makro" nie wnosi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej. Zarówno projekty wzornicze jak i dotyczące wnętrza nie reprezentują nieprzeciętnych wartości kreacyjnych. Dodatkowo język i poziom narracji argumentacyjnej w dysertacji wymaga od osoby ubiegającej się o stopień naukowy doktora habilitowanego większego skupienia się na refleksji, odpowiedzialności i przesłaniu ideowym swojego autoreferatu.

Konkluzja:

Wobec powyższego stwierdzam, że przedstawione do oceny osiągnięcia twórcze zarówno pojedynczo jak i jako zbiór nie spełniają wymaganych kryteriów w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki zawartych w art.219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.).

Nie mogę zatem poprzeć wniosku o nadanie **dr Agnieszce Włostowskiej** stopnia doktora habilitowanego.

dr hab. Maciej Basałygo prof. UAP